

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. София , 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на двадесет и четвърти февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Валентин Бойкинов Въззивно търговско дело № 20211001000143 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 25 от Закона за търговския регистър (ЗТР).

Образувано е по жалба на „Лукойл България“ЕООД, чрез процесуалния му представител адв. А. В. срещу Решение № 260465/30.11.2020г. на Софийски градски съд, ТО, 1с-в по т.д. № 2226/2020г., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Отказ № 20201006155804-2/02.11.2020г. на Агенцията по вписванията към Министъра на правосъдието.

В жалбата се излагат съображения за неправилност на обжалваното решение по съображения, които са подробно изложени в жалбата.

Софийски апелативен съд, като извърши проверка на редовността на въззивното производство, както и на обжалваното първоинстанционно решение, намира следното:

Жалбата, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Няма спор, а и се установява, че със заявление по образец Б7 с входящ № 20201006155804/06.10.2020г. е поискано заличаване на физическото лице Б. Р. С., вписано като действителен собственик на „Лукойл България“ЕООД в поле 550.

По заявлението Агенцията по вписванията е постановила обжалвания отказ, който е

мотивиран с това, че по силата на материалния закон- ЗМИП всички юридически лица, вкл. и „Лукойл България“ЕООД, са длъжни да обявяват в ТР физически лица, които са техни действителни собственици.

С обжалваното определение СГС е оставил без уважение жалбата срещу отказа за заличаване на вече вписаното обстоятелство като мотивите на съда за това в решаващата им част са, че се иска да бъде заличено вписано обстоятелство- действителен собственик, след като по предходно заявление той сам е поискал и е получил такова за същото обстоятелство. И тъй като в разглеждания случай не се твърдяло да е налице някаква промяна в обстоятелствата, които вече са били вписани с предходното заявление то и подаденото заявление се явявало неоснователно и като такова следвало да бъде оставено без уважение макар и по мотиви различни от тези на длъжностното лице от ТР.

Настоящият съдебен състав по жалбата намира следното:

Решението като краен извод е неправилно.

Регистърният орган е бил сезиран с искане по чл.27 от ЗТРЮЛНЦ за отстраняване на грешки и непълноти, допуснати при вписване на обстоятелства, включително при несъответствие между данните, отразени в заявлението, и данните в приложенията към него, които следва да бъдат отстранени посредством ново вписване.

Предвид дължимата от длъжностното лице по регистрация проверка по чл. 21 ЗТРЮЛНЦ при разглеждане на сезиралото го заявление същото преди да разпорежи вписване на обстоятелствата, респ. заличаване в настоящия случай, е следвало да провери дали вече заявеното за вписване обстоятелство действително е подлежало на вписване, както и дали към заявлението са представени изискуемите документи, удостоверяващи подлежащото на вписване обстоятелство и дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона, респ. липсата на отрицателните предпоставки за вписването на вече заявените за вписване и вече вписани обстоятелства, предвид твърденията на молителя, че такива не са били налице при провеждането на първото регистърно производство.

С нормата на чл. 63, ал. 5 от ЗМИП се предвижда задължение за учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, с

изключение на едноличните търговци, да заявят за вписване съгласно ал. 1 на същата законова разпоредба действителните си собственици по § 2 от допълнителните разпоредби, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им. Когато като съдружници или еднолични собственици на капитала са вписани юридически лица или други правни образувания, задължението по предходното изречение възниква: 1. ако действителните собственици по § 2 от допълнителните разпоредби не са вписани в регистрите по ал. 1 като съдружници и/или еднолични собственици на капитала по партидите на участващи във веригата на собственост юридически лица или други правни образувания, учредени на територията на Република България, или 2. ако тези юридически лица или други правни образувания не са учредени на територията на Република България.

Ал. 1 на чл. 63 от ЗМИП, препраща досежно подлежащите за вписване обстоятелства към разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от същия закон, съобразно която учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 са длъжни да получават, да разполагат и да предоставят в определените по закон случаи подходяща, точна и актуална информация относно физическите лица, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права.

С нормата на чл. 63, ал. 4 ЗМИП уредбата е допълнена, като са посочени точно подлежащите на вписване в ТРРЮЛНЦ данни и конкретно в т.1. идентификационните данни за действителните собственици - физически лица, включително: а) имената; б) гражданството; в) единният граждански номер за лицата по чл. 3, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация; г) датата на раждане за лицата, различни от тези по буква "в"; д) държавата на пребиваване, ако е различна от Република България или от държавата по буква "б", като вписването се извършва съгласно декларация, чиято форма и съдържание се определят с правилника за прилагане на закона.

Горната законова уредба, настоящият състав на съда намира за ясна, като точният и смисъл следва не само от конкретиката на разписаните със същата правила за подлежащите на вписване обстоятелства – „на действителните собственици – физически лица”, но и е изводима при систематичното и тълкуване, предвид разделът, в който се намира същата – Раздел VI – Идентификация на действителните собственици и проверка на тяхната идентификация, и разписаният в чл. 59, ал. 1 ЗМИП смисъл на последната идентификация, а именно да се идентифицира всяко физическо лице, което е действителен собственик на юридическо лице или друго правно образувание, чрез събирането на информация за последното.

Обратното тълкуване не следва от разпоредбата на параграф 2 от ДР на ЗМИП, с която се дефинира „действителния собственик” по смисъла на закона отново като физическо лице или физически лица, което/които в крайна сметка притежават или контролират юридическо лице или друго правно образувание, и/или физическо лице или физически лица,

от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност. С т. 1. е пояснено, че по отношение на корпоративните юридически лица и други правни образувания действителен собственик е лицето, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или друго правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.

Цялостната уредба на закона и въведените с него Директиви на ЕС е насочена към разкриване на физическите лица, действителни собственици на капитала на регистрираните на територията на Република България юридически лица, която цел не може да бъде постигната с повторно вписване на вече вписани обстоятелства за собственици на капитала на същите дружества, предвид на което и нормата на чл. 63, ал. 4 ЗМИП изрично предвижда вписване като действителни собственици само на тези физически лица, които не са вече вписани като собственици на дялове.

В настоящия случай от приложените към заявлението доказателства се установява, че „Лукойл България“ ЕООД попада в изключената от §2, ал.1, т.1 от ДР на ЗМИП хипотеза, тъй като от приложената към заявлението декларация по чл.63, ал.4 от ЗМИП и съпътстващите документи- извлечение от ТР на Руската федерация и извлечение от вписванията в Търговския съд във Виена е видно, че краен непряк контрол върху „Лукойл България“ ЕООД упражнява дружеството ПАО „Лукойл“ Москва, Руската федерация. Последното дружество от своя страна е публично акционерно дружество, което е видно от представеното по делото Удостоверение от Лондонската фондова борса, от което е видно, че дружеството е допуснато за търгуване на Лондонската фондова борса, считано от 6.08.2002г./документ на л. 145 от делото/.

Фондовата борса представлява регулиран пазар, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на ЕС, респ. на други еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.

Поради това и следва да се приеме, че по отношение на контролиращото лице ПАО „Лукойл“ действа специален правен ред за разкриване на дяловото участие в публичното дружество. Поради това и вписването на юридическо лице, било то и публично предприятие, което предлага акциите си за изкупуване на регулиран пазар, не носи никаква информация, която да може да спомогне за идентифициране на действителните собственици физически лица, по която причина и законодателят не е въвел последното обстоятелство като подлежащо на вписване на основание чл. 63 ЗМИП.

Въведеното с т. 1 на параграф 2 уточнение, досежно случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в

съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, в унисон с целта на закона сочи единствено на липса от необходимост в последната хипотеза да се вписват физическите лица, собственици на капитала на тези дружества, доколкото по отношение на последните е налице уредба, преценена като даваща достатъчна прозрачност за собственика на капитала им.

Разрешението е в унисон и с нормата на чл. 59, ал. 4 ЗМИП, съобразно която за юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България. Последните достъпни регистри са счетени и за достатъчна база данни за собствеността на юридическото лице, по която причина и с нормата на параграф 2 от ДР на ЗМИП, е въведено изключение по отношение на същите субекти.

По горните мотиви на съда и поради несъвпадане на крайните изводи на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно и вместо него да бъде постановено друго с което да бъде отменен обжалвания отказ и да се постанови друго с което да се извърши вписване на заявените обстоятелства в графата действителен собственик по начина по който са заявени от молителя.

Воден от горното, Софийският апелативен съд, Търговско отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260465/30.11.2020г. на Софийски градски съд, ТО, 1с-в по т.д. № 2226/2020г, като вместо него постановява друго :

ОТМЕНЯ по жалба на „Лукойл България“ЕООД, ЕИК 121699202, Отказ № 20201006155804-2/02.11.2020г. на Агенцията по вписванията към Министъра на правосъдието.

УКАЗВА на Агенцията по вписванията да извърши вписване на заявените обстоятелства в графата действителен собственик по начина по който са заявени от „Лукойл

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____